

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obo/43/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014897901
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9014897901.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: Ing. Miroslav Koscelanský GARMENT, s miestom podnikania: Pčolinská 1410, Snina, IČO: 17 135 737, na odvolanie súdneho exekútora JUDr. Jána Ferka, Exekútorský úrad Humenné, so sídlom: Ul. Partizánska 1057/21, Snina, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 2K/240/1998-166 zo dňa 10. júna 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 2K/240/1998-166 zo dňa 10. júna 2014 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 2K/240/1998-166 zo dňa 10. 06. 2014 schválil konečnú správu s vyúčtovaním odmeny správcov vo výške 4 384,92 eur a výdavkov správcov s tým, že suma určená pre uspokojenie oddeleného veriteľa činí 20 449,54eur. Súčasne rozhodol, že sa neuspokojuje zistená pohľadávka veriteľa JUDr. Jána Ferku, súdneho exekútora, Exekútorský úrad Humenné, Partizánska 21, Snina.

Z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu vyplýva, že tento uznesením č. k. 2K/240/1998-13 zo dňa 19. 03. 2004 súd vyhlásil na majetok úpadcu konkurz a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. Vasil' Pyteľ. Ďalším uznesením č. k. 2K/240/1998-38 zo dňa 11. 02. 2005 bol do funkcie nového správcu konkurznej podstaty ustanovený Mgr. Vladimír Varga, následne, uznesením č. k. 2K/240/1998-72 zo dňa 25. 04. 2005, súd do funkcie nového správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. Soňu Géciovú. Uznesením č. k. 2K/240/1998-145 zo dňa 14. 01. 2014 bola do funkcie nového správcu konkurznej podstaty ustanovená advokátka JUDr. Anita Křčová, so sídlom: Slovenskej jednoty 8, Košice.

Správkyňa konkurznej podstaty predložila súdu dňa 07. 04. 2014 konečnú správu o speňažení a správe majetku a o vyúčtovaní odmeny a náhrady výdavkov správcu konkurznej podstaty. Konečná správa bola na úradnej tabuli súdu vyvesená od 15. 04. 2014 do 02. 05. 2014 a úpadca i veritelia boli o tom upovedomení s poučením, že do 15 dní môžu podať proti nej námietky.

Námietky proti konečnej správe podal dňa 02. 05. 2014 veriteľ - súdny exekútor JUDr. Ján Ferko, Exekútorský úrad Humenné, so sídlom: ul. Partizánska 1057/21, Snina. V písomných dôvodoch svojich námietok uviedol, že konečná správa správkyne JUDr. Anity Křčovej zo dňa 04. 04. 2014 neobsahuje zoznam veriteľov v zmysle § 29 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“), preto navrhol, aby správkyňa bola uložená povinnosť dopracovať konečnú správu a doplniť zoznam veriteľov, ktorí si uplatnili pohľadávky proti podstate. Ďalej uviedol, že konečná správa by mala zohľadňovať postavenie jednotlivých veriteľov a mala by vychádzať z ust. § 30, § 31 a § 32 ZKV. Poukázaním na § 32 ods. 1, ods. 2 ZKV namietol, že správkyňa konkurznej podstaty toto ustanovenie v predloženej konečnej správe nerešpektuje, pretože jeho pohľadávku, ktorá je zaradená ako pohľadávka proti podstate (podľa § 31 ods. 1 písm. c/), navrhla vôbec neuspokojiť, naopak, navrhla uspokojiť pohľadávku Slovenskej konsolidačnej, a. s., vo 4. triede. Na základe uvedeného súdny exekútor žiadal, aby správkyňa konkurznej podstaty bola uložená povinnosť prepracovať konečnú správu tak, aby boli do nej zahrnuté aj jeho zákonné nároky ako veriteľa s pohľadávkou proti podstate v zmysle § 31 ods. 1 písm. c/ ZKV.

K námietkam veriteľa sa vyjadrila správkyňa konkurznej podstaty, ktorá uviedla, že konečná správa obsahuje tak zoznam veriteľov, ktorí si prihlásili pohľadávky proti podstate po prieskumnom pojednávaní (strana 4 konečnej správy), ako aj pohľadávky proti podstate, ktoré boli uplatnené do prieskumného pojednávania spolu s ostatnými pohľadávkami (strana 6 a 7 konečnej správy). Uviedla tiež, že rozdelenie veriteľov do dvoch skupín bolo zaradené podľa doby uplatnenia pohľadávky. V oboch prípadoch išlo o pohľadávky, ktoré nebudú vôbec uspokojené, teda ani čiastočne. Z dôvodu, že uspokojený má byť len oddelený veriteľ Slovenská konsolidačná, a. s., ktorý si prihlásil pohľadávky s právom na oddelené uspokojenie z majetku úpadcu, ktorý bol predmetom spežania a ani tento nebude uspokojený v plnom rozsahu, nepovažovala za účelné rozdeliť veriteľov do viacerých skupín podľa typu pohľadávok a ich zaradenia, pretože súdu a veriteľom postačí uvedenie veriteľov, ktorí uspokojení nebudú. Poukázaním na § 28 ods. 1 ZKV správkyňa uviedla, že pohľadávka súdneho exekútora by mohla byť uspokojená až po uspokojení oddeleného veriteľa.

Správkyňa vo svojom vyjadrení tiež namietla preklúziu pri podaní námietky súdneho exekútora. Uviedla, že konečná správa bola vyvesená na úradnej tabuli súdu dňa 15. 04. 2014 s tým, že veritelia mohli podať námietky do 15 dní od jej vyvesenia. S poukazom na uvedené vyslovila názor, že lehota na podanie námietok uplynula dňa 30. 04. 2014, pričom veriteľ námietky podal dňa 02. 05. 2014, teda po uplynutí lehoty na podanie námietok.

Na základe vyššie uvedených tvrdení správkyňa konkurznej podstaty zotrvala na správnosti predloženej konečnej správy a súdu navrhla, aby za účelom prejednávania konečnej správy a vyúčtovania nariadil pojednávanie.

Súd na pojednávaní konanom dňa 10. 06. 2014 základe vykonaného dokazovania, oboznámenia sa s listinnými materiálmi a vyjadreniami účastníkov konania konečnú správu podľa § 29 ods. 4 ZKV schválil s úpravami. Zistil, že veriteľ - súdny exekútor JUDr. Ján Ferko si u správkyne konkurznej podstaty prihlásil pohľadávku vo výške 437 097,60 Sk (14 508,98 eur), ktorá podľa vyjadrenia správkyne bola zistená a je teda nesporná. Konštatoval, že vzhľadom na to, návrh na vyhlásenie konkurzu bol podaný dňa 08. 06. 1998, prebiehajúce konkurzné konanie podlieha právnemu režimu novely Zákona o konkurze a vyrovnaní č. 12/1998 Z. z. účinnej od 01. 02. 1998, ktorá poradie uspokojovania zistených pohľadávok proti podstate (§ 31 ods. 2 ZKV) v zmysle § 32 ods. 1 písm. b/ ZKV nestanovovala a bolo len vecou správkyne konkurznej podstaty, kedy a v akom rozsahu ich v priebehu konkurzu uspokojovala a až novela ZKV č. 238/2000 Z. z. účinná od 01. 08. 2000 stanovila uspokojovanie pohľadávok proti podstate v § 31 ods. 6, podľa ktorej by sa pohľadávka súdneho exekútora uspokojila v poradí uvedenom v § 31 ods. 6 písm. g/ ZKV. Konštatoval, že vzhľadom na prechodné a záverečné ustanovenia uvedené v § 70b sa toto ustanovenie (§ 31 ods. 6) nepoužije v konaniach začatých pred účinnosťou tejto novely. Z tohto dôvodu súd námietku namietateľa o tom, že jeho pohľadávka sa uspokojí v poradí podľa § 31 ods. 6, vyhodnotil za neopodstatnenú.

Súd čiastočne vyhovel námietkam namietateľa, spočívajúcim v tvrdení, že jeho pohľadávka nebola zahrnutá v zozname veriteľov. Tento nedostatok súd napravil tým, že pri schválení konečnej správy ho zaradil do zoznamu veriteľov proti podstate ako zistenú pohľadávku s tým, že pre nedostatok finančných prostriedkov sa neuspokojuje.

Za neopodstatnenú súd vyhodnotil námietku namietateľa, prednesenú na pojednávaní v tom smere, že jeho pohľadávka je pohľadávkou na oddelené uspokojenie z titulu zriadeného exekučného práva. V tejto súvislosti súd uviedol, že exekučné záložné právo, ktoré zriaďuje súdny exekútor v zmysle § 168 ods. 1 EP, nemá za následok posúdenie jeho nároku ako nároku na oddelené uspokojenie v zmysle § 28 ZKV. Exekučné záložné právo slúži výlučne na zabezpečenie nehnuteľnosti v priebehu exekúcie, ktoré realizuje súdny exekútor za účelom úspešného vymáhania pohľadávky. Súd poukázal na to, že oddelené uspokojenie v zmysle § 28 ZKV je možné uplatňovať len prihláškou podľa § 20 ZKV, čo sa v tomto prípade nestalo, pretože súdny exekútor si uplatnil svoju pohľadávku len ako veriteľ proti podstate.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie súdny exekútor JUDr. Ján Ferko (ďalej tiež ako „odvolateľ“), ktorý namietol nesprávne právne posúdenie zatriedenia jeho pohľadávky. Uviedol, že na jeho prihlášku zo dňa 22. 03. 2004 sa vzťahuje zákon č. 12/1998 Zb., účinný od 01. 02. 2002. Namietol konštatovanie súdu, že právne účinky konkurzného konania sú účinné podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, pretože podľa jeho názoru právne účinky konkurzného konania sú účinné až vydaním uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2K/240/1998 zo dňa 19. 03. 2004. Odvolateľ naďalej tvrdí, že mu patria trovy exekučného konania po ich odpočítaní a vyplatení správcu konkurznej podstaty. Má za to, že neobstojí stanovisko súdu, že pohľadávka zabezpečená pre oprávneného, má vyššiu právnu silu, ako záložné právo zriadené súdnym exekútorom, najmä ak podstatná časť uspokojenia oprávneného bola realizovaná cestou súdnej exekúcie.

Na základe všetkých vyššie uvedených tvrdení odvolateľ odvolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a uložil, že pohľadávka súdneho exekútora je nesporná a je potrebné ju uspokojiť z konkurznej podstaty.

K odvolaniu súdneho exekútora sa vyjadrila správkyňa konkurznej podstaty JUDr. Anita Krčová svojím písomným podaním zo dňa 04. 08. 2014, súdu prvého stupňa doručeným dňa 05. 08. 2014 (č. l. 171), v ktorom navrhla odvolaním napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie súdneho exekútora nie je dôvodné.

Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 2K/240/98-13 zo dňa 19. 03. 2004 vyhlásil na majetok dlžníka Ing. Miroslav Koscelanský GARMENT, s miestom podnikania: Pčolinská 1410, Snina, IČO: 17 135 737, konkurz a za správcu konkurznej podstaty ustanovil pôvodne JUDr. Vasil'a Pyteľa. Poslednou správkyňou konkurznej podstaty v predmetnej konkurznej veci je JUDr. Anita Krčová, advokátka so sídlom: Slovenskej jednoty 8, Košice, ustanovená uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 2K/240/1998-145 zo dňa 14. 01. 2014, ktorá vo veci písomným podaním zo dňa 04. 04. 2014, konkurznému súdu doručeným dňa 07. 04. 2014, podala v zmysle § 29 ZKV konečnú správu spolu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcov (č. l. 152 - 158). Táto bola schválená uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 2K/240/1998-166 zo dňa 10. 06. 2014, proti ktorému podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie JUDr. Ján Ferko namietajúc, že ako súdny exekútor má nárok na vyplatenie trov exekučného konania.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že konečná správa spolu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcov bola vyvesená na úradnej tabuli súdu (dňa 15. 04. 2014), o ktorej skutočnosti bol úpadca a konkurzní veritelia riadne upovedomení aj s poučením, že môžu proti nej podať námietky do 15 dní odo dňa jej vyvesenia (upovedomenie na č. l. 159). Námietky podané súdnym exekútorom JUDr. Jánom

Ferkom (č. l. 160) konkurzný súd prejednal na pojednávaní dňa 10. 06. 2014, o ktorej skutočnosti vyhotovil zápisnicu (č. l. 164 - 165). Súd po prejednaní námietok odvolateľa jeho pohľadávku vo výške 437 097,60 Sk (14 508,98 eur) zaradil do zoznamu veriteľov proti podstate ako zistenú pohľadávku a súčasne konštatoval, že pre nedostatok finančných prostriedkov sa neuspokojuje.

Podľa § 28 ods. 1 veta prvá ZKV, veritelia pohľadávok, ktoré boli zabezpečené záložným právom alebo zádržným právom alebo obmedzením prevodu nehnuteľností alebo zabezpečovacím prevodom práva (ďalej len oddelení veritelia), majú právo, aby ich pohľadávka bola uspokojená z výťažku predaja majetku, ktorým bola zabezpečená podľa poradia vzniku práva na oddelené uspokojenie.

Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že oddelení veritelia sa uspokojujú oddelene od ostatných veriteľov z výťažku predaja majetku, ku ktorému majú právo na oddelené uspokojenie kedykoľvek počas konkurzného konania a nemusia čakať do vydania rozvrhového uznesenia. Pohľadávky ostatných veriteľov nemožno uspokojovať na úkor oddelených veriteľov, ktorých pohľadávky majú prednosť. Od sumy, ktorá sa má oddeleným veriteľom vyplatiť, je možné odpočítať len zákonom vymedzené položky, medzi ktoré však ostatné pohľadávky proti podstate citované v § 31 ZKV nepatria.

Súdny exekútor kritériá oddeleného veriteľa nespĺňa. Z tohto dôvodu k uspokojeniu jeho pohľadávky by mohlo dôjsť až po uspokojení oddeleného veriteľa, ktorým je v danom prípade Slovenská konsolidačná, a. s. Následne, až v prípade, ak by výťažok postačoval na uspokojenie pohľadávok proti podstate, by správkyňa zohľadňovala § 31 a § 32 ZKV a poradie pohľadávok proti podstate. Z priebehu doterajšieho konania je však nepochybné, že dôvodom neuhradenia pohľadávky súdneho exekútora je nedostatok financií, ktoré nepostačujú ani na uspokojenie pohľadávky oddeleného veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., ktorý si prihlásil pohľadávky na oddelené uspokojenie z majetku úpadcu, ktorý bol predmetom speňaženia.

Vo vzťahu k záložnému právu zriadenému súdnym exekútorom odvolací súd považuje za nutné zdôrazniť, že v prípade zriadenia exekučného záložného práva k nehnuteľnosti ide o procesný zabezpečovací inštitút, ktorý zabezpečuje peňažný nárok oprávneného a ktorý nemožno použiť mimo exekučného konania. Na to, aby sa veriteľ v konkurznom konaní stal oddeleným veriteľom, nestačí len zriadenie exekučného záložného práva, ale je k tomu potrebná zmluva o zriadení záložného práva v zmysle hmotnoprávných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené skutočnosti napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.